

Kendi dehlizlerinde dolaşmak isteyenlere

Merve Uzun (<http://ruhunakitap.blogspot.com/2012/07/kendi-dehlizlerinde-dolasmak-isteyenlere.html?spre=fb>)

Murat Gülsoy, çağdaş Türk edebiyatının en güçlü kalemlerinden biri bence. Özellikle öyküleri, kurmacanın sınırlarını zorlar ve hem derinliği hem de üslubuyla insanı fazlasıyla etkiler. Murat Gülsoy'un son kitabı *Baba, Oğul ve Kutsal Roman* ise yazarın öyküde olduğu kadar romanda da güçlü bir kalem olduğunun bir ispatı. Roman kahramanı bir yazar ve zaman kavramıyla meselesi var. Bu yüzden pek çok yerde **Tanpınar**'a ve **Borges**'e ve başka güzel kalemlere selam çıkıyor.

"Geçmiş ne kadar geçmişte kalır? Şimdi dediğimiz zamanın ne kadarı geçmişe aittir? Kim bilir? Tanpınar bilir. Borges de bilebilir."

Yazarımızın her sabah Aşiyân'da yaptığı yürüyüşler ve Tanpınar'ın mezarının da ayrı bir yeri var hikayede. Ve rüyaların... İnsanın bilinçaltının hayatına yansıttıklarından dem vuruyor Murat Gülsoy. Aşka, evliliğe, yazıya ve hayata dair pekçok şeyi sarsıcı bir bakış açısıyla ele alıyor. *Baba, Oğul ve Kutsal Roman*'ı okurken insan kendi içinde bir gezintiye çıkıyor adeta...

"Herkesin kıyameti kendine..."

Ve belki de en yalnız, en yalın hallerimizi yüzümüze vuruyor:

"Maalesef kendimizi en masum saydığımız zamanlarda bile sadece kendimizi düşünüyoruz; kendi zavallı arzularımızın tatminiyle alakadar oluruz. Siz de dostum, başkalarından farklı değilsiniz."

Tanpınar, Borges, Nabokov, Oğuz Atay, Kafka derken bu topraklara da selam vermeden geçmiyor yazarımız:

"Oysa bu ülkede düşünce suçu diye bir şey var. Düşünen kafanın taşla ezildiği bir coğrafyadan söz ediyoruz. Sabahattin Ali. Ve diğerleri. Yıllar yılı işkencehanelerde, hapishanelerde çürütülen aydınlar. Suçları, doğru bildiklerini söylemek..."

Velhasılı kelam, *Baba, Oğul ve Kutsal Roman*, kendi dehlizlerinde dolaşmak isteyenlere, zamana ve rüyalara dair meselesi olanlara iyi gelecek bir kitap.

Ve belki de Murat Gülsoy, çok haklı...

"Öleceğimiz fikri bizi yazmaya yaklaştırıyor."

Merve Uzun